

КВІТЕНЬ, ТРАВЕНЬ, ЧЕРВЕНЬ
2026

ВІСТІ НАДІЇ

Східний Центрально-Африканський дивізіон

Київ 2026
Християнське видавництво

УДК 86.376

УДК 86.376

© 2026, видавництво «Джерело життя»

ЗМІСТ

4 квітня	Університет змінює серця	7
	<i>Демократична Республіка Конго</i>	
11 квітня	Земельна ділянка, куплена двічі	12
	<i>Демократична Республіка Конго</i>	
18 квітня	У пошуках чистої істини	16
	<i>Демократична Республіка Конго</i>	
25 квітня	Страшні звірі	20
	<i>Демократична Республіка Конго</i>	
2 травня	Стажування, яке змінило життя	24
	<i>Демократична Республіка Конго</i>	
9 травня	Почути серцем	28
	<i>Кенія</i>	
16 травня	Життя для Бога	32
	<i>Кенія</i>	
23 травня	Зал благословень	35
	<i>Кенія</i>	
30 травня	Божий подарунок	39
	<i>Бурунді</i>	
6 червня	Диво-клініка	43
	<i>Танзанія</i>	
13 червня	Коричневі двері	47
	<i>Танзанія</i>	
20 червня	Володар суботи	52
	<i>Танзанія</i>	
27 червня	Тринадцята субота: «Лікар» Ібрагім.	56
	<i>Танзанія</i>	

ПРОЄКТИ ТРИНАДЦЯТОЇ СУБОТИ

Пожертви тринадцятої суботи цього кварталу будуть спрямовані на підтримку проєктів Східного Центрально-Африканського дивізіону:

- медіацентр «Надія», Кіншаса, Демократична Республіка Конго;
- школа медсестер Адвентистського університету Луканга, Луберо, Демократична Республіка Конго;
- амбулаторія, Буганда, Бурунді;
- дитячий садок, Онгата-Ронгай, Кенія;
- медичний центр, Занзібар, Танзанія.

ДОРОГІ ЧИТАЧІ!

Цього кварталу ми представляємо Східний Централь-но-Африканський дивізіон, відповідальний за роботу Церкви адвентистів сьомого дня у 12 країнах: Бурунді, Демократична Республіка Конго, Джибуті, Еритрея, Ефіопія, Кенія, Руанда, Сомалі, Південний Судан, Судан, Танзанія, Уганда. На цій території проживає 524 млн осіб, зокрема 5,5 млн адвентистів. Отже, на кожні 95 осіб припадає один адвентист.

Пожертвування тринадцятої суботи цього кварталу, тобто квартальні жертвування на місіонерські проекти, будуть спрямовані на підтримку п'яти проектів у чотирьох країнах. Більш детальну інформацію ви можете знайти нижче.

Щоб зібрати історії для цього випуску «Вістей надії», я відвідав місця, де тільки заплановані проекти, та місця реалізації двох проектів, які отримали жертвування раніше. У Кіншасі, столиці Демократичної Республіки Конго, я бачив, як будівельники закладали фундамент медіацентру, у якому міститимуться приміщення телеканалу «Надія», студія Адвентистського всесвітнього радіо, центр евангелізації в соціальних мережах і кол-центр для франкомовних людей по всьому світу. Місцеві працівники ЗМІ розповіли мені, що вони натхнені потенціалом медіацентру, який за допомогою Святого Духа і приношень цього кварталу зможе охопити франкомовних дітей і дорослих по всій Африці і за її межами.

У тому самому місті, Кіншасі, я відвідав адвентистську клініку, яка отримала частину жертвувань 2019 року на модернізацію обладнання та розширення примі-

щень. Згадуючи, який вигляд мало це місце тоді, шість років тому, я був вражений багатьма покращеннями, зокрема, тим, що нова будівля уже майже завершена. Я також бачив, як лікарі та медсестри піклувалися про пацієнтів.

Бог звершує неймовірні справи у двох інших клініках, які отримують частину пожертвувань у цьому кварталі: амбулаторія Буганда в Бурунді та адвентистська амбулаторія на острові Занзібар, Танзанія. Пожертвування допоможуть покрити витрати на модернізацію клінік.

У Кенії я відвідав дитячий садок Мерішо неподалік столиці Найробі і побачив результати пожертвувань 2023 року: багатофункціональний зал в адвентистській школі для глухих дітей у Мвата, Кенія.

Дякуємо вам, що допомагаєте членам церкви бути зосередженими на виконанні місії!

*Ендрю Мак-Чесні,
редактор щоквартального видання
«Вісті надії»*

4 квітня

УНІВЕРСИТЕТ ЗМІНЮЄ СЕРЦЯ

ДЕМОКРАТИЧНА РЕСПУБЛІКА КОНГО

Малембе Татасі Філс

Місія Церкви адвентистів сьомого дня — готувати учнів Ісуса Христа, які своїм життям свідчать про Його любов і проповідують усім народам вічне Євангеліє.

Євангельські вісті, які звучать щосуботи, — це свідчення з різних регіонів світу про те, як відбувається ця спасенна місія по всій землі.

Божа Церква — це велика єдина всесвітня сім'я, тому ці вісті надходять із різних частин світу, і цього кварталу ми почуємо їх із Центральної Африки. Там планують п'ять євангельських проєктів, на які буде спрямована частина наших пожертвуваль. Ці проєкти будуть реалізо-

вані в таких країнах, як Демократична Республіка Конго, Кенія, Танзанія і Бурунді.

Одним зі спеціальних місіонерських проєктів цього кварталу є школа медсестер при Адвентистському університеті Луканга в Демократичній Республіці Конго. Президент університету доктор Малембе розповів історії трьох людей, життя яких Бог змінив завдяки впливу адвентистського університету.

СЕРЬОЗНЕ ВИПРОБУВАННЯ

Дівчина, що належала до однієї з основних нехристиянських світових релігій, вступила до Адвентистського університету Луканга за порадою свого батька.

Він сказав їй, що вибрав цей університет, тому що проаналізував багато християнських конфесій і вважає, що адвентисти найбільш щиро сповідують свою віру. Однак він додав: «Хоч ти вступаєш до навчального закладу адвентистів сьомого дня, я не відправляю тебе туди, щоб ти стала адвентисткою».

Дівчина вступила до університету і зацікавилася вченням Церкви адвентистів сьомого дня. Під час студентського тижня духовного відродження Святий Дух торкнувся її серця — і вона вирішила приєднатися до Церкви. У 2024 році вона охрестилася без відома батька.

«Вона ще не розповіла сім'ї про своє хрещення, — сказав доктор Малембе. — Її чекає серйозна розмова з батьком. Вона просить молитися за неї».

МАЙБУТНЯ МАТИ

Якось у клініку при університеті прийшла на огляд вагітна жінка. За результатами УЗД вона дізналася, що матиме близнюків, і була неабияк стурбована. Оскільки чоловік пішов від неї, то їй самій доведеться виховувати двох дітей.

Щодня в клініці проводили ранкові молитовні зібрання для пацієнтів, працівників та інших членів громади. Богослужіння проводив студент університету, а після цього роздавали свіжий хліб.

Жінці сподобалися ранкові зібрання, а коли студенти підготували для клініки спеціальну двотижневу євангельську програму, вона приходила туди щодня. Слово Боже торкнулося її серця, і вона прийняла хрещення.

Пізніше вона народила близнюків.

Коли чоловік цієї жінки дізнався, що став батьком близнюків, він прийшов до дружини і був вражений змінами, що відбулися в її житті. Раніше вона пила. А зараз це була вже зовсім інша жінка. Замість дружини, яка пила і зраджувала йому, він побачив тверезу матір, яка всім серцем любила Бога.

Чоловік повернувся до дружини і разом з нею та двома близнюками зараз відвідує Адвентистську церкву.

Слава Богу!

СТУДЕНТ, ЗЦІЛЕНИЙ БОГОМ

Ще одне свідчення з університету Луканга — про хлопця, якого Бог дивовижно зцілив завдяки молитві.

Юнак прийняв біблійне вчення і приєднався до Церкви ще підлітком. Потім він вступив до адвентистського університету, тому що мріяв стати пастором.

Однак усі його родичі сповідували місцеві культу і хотіли, щоб юнак став шаманом. Вони чинили тиск на нього, не допомагали фінансово і не підтримували.

Проте Бог зміцнював хлопця, і він багато працював, щоб заробити на навчання і стати служителем. Незабаром після вступу до університету він захворів. Лікарі не могли знайти причину хвороби, а родичі вирішили, що духи карають його за те, що він поклоняється Ісусу Христу.

Але Бог захистив юнака. Лікарі університетської клініки оглянули його і сказали, що у студента хвороба психологічного характеру.

«Це духовна проблема, — сказали вони. — Усі, хто навчається на богословському факультеті, повинні молитися за нього».

Отже, двадцять сім викладачів і студентів богословського факультету зібралися в четвер і провели спеціальну молитовну зустріч.

Хлопець був зцілений, здоров'я повернулося до нього. Він уже закінчив університет і чекає заклику на служіння як пастора церкви.

Цього кварталу частина наших пожертв буде спрямована на розширення клініки в адвентистському університеті в республіці Конго.

ЗАКЛИК

Дорогий друже! Бог, Який допомагав цим людям у Конго, Який зцілював їх, — Цей Самий Бог поруч із тобою. Він готовий допомагати тобі, підкріплювати тебе і, якщо потрібно, зцілювати. Тримайся міцно за руку Ісуса і розповідай іншим про Великого Бога Творця і про Його велику книгу Біблію.

Зараз кожен може взяти участь у пожертвуваннях Суботньої школи. Ці дари будуть спрямовані на підтримку проповіді Євангелія в нашій місцевості і по всьому світу. Нехай Бог благословить вас!

ЦІКАВИЙ ФАКТ

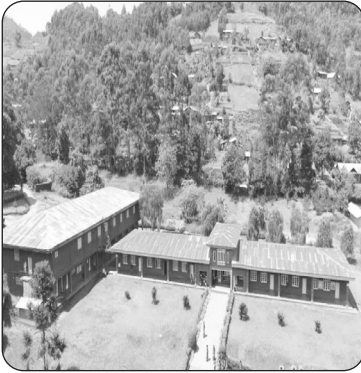
- Місія Мусофу в Замбії, неподалік кордону з Конго, була заснована 1917 року, а відкриття школи привернуло 130 молодих конголезців, які прийшли до неї з Конго пішки через ліс. Один із них, Метью Чіванга, став пастором.

11 квітня

ЗЕМЕЛЬНА ДІЛЯНКА, КУПЛЕНА ДВІЧІ

ДЕМОКРАТИЧНА РЕСПУБЛІКА КОНГО

Місія Церкви адвентистів сьомого дня — готувати учнів Ісуса Христа, які своїм життям свідчать про Його любов і проповідують усім народам вічне Євангеліє.

Євангельські вісті, які звучать щосуботи, — це свідчення з різних регіонів світу про те, як відбувається ця спасенна місія і як Господь змінює життя людей. Але водночас це й розповіді про те, з якими труднощами інколи стикається благовістя.

Цього кварталу ми молимося про проповідь Євангелія в Африці. Частина наших пожертв буде спрямована

на євангельські проєкти в Центральній Африці, зокрема для розширення клініки при Адвентистському університеті в республіці Конго. Цей університет щороку випускає служителів Церкви і майже 200 медсестер.

Сьогодні ми почуємо історію про те, як Бог захистив Своїх дітей, які працюють в Адвентистському університеті Луканга в республіці Конго.

У 2001 році університет пережив серйозне випробування.

Під час політичних заворушень у країні відбувалися військові зіткнення. 18 березня в університет увірвалася група озброєних ополченців. Вони захопили трьох студентів у заручники, заявивши, що земля, на якій розташовувався університет, належить їм. Насправді на той момент земля була власністю Церкви вже приблизно 40 років.

Загарбники належали до ополчення «Май-Май», яке особливо вшановувало воду. У той момент, коли вони захопили заручників і погрожували їм розправою, несподівано пішла сильна злива. Бойовики не могли дозволити, щоб на них накрапала вода, тому між ними зчинилася метушня, і це дало змогу студентам-заручникам втекти. Бог захистив Своїх дітей. Студенти і викладачі дякували Творцю, що Він послав дощ у найпотрібніший момент.

Однак Церква розуміла, що ці претензії на ділянку землі, де розташовувався університет, можуть призвести до нових проблем. Тому після переговорів з місцевими вождями Церква погодилася виплатити певну суму грошей, щоб надалі не виникало жодних претензій і щоб відновився мир.

Отже, за цю землю заплатили двічі: спочатку при купівлі, а потім після переговорів із місцевими вождями та землевласниками.

Аналогічно і Бог придбав кожного з нас двічі. Уперше, коли Він створив нас і дав нам життя. І вдруге, коли викупив нас кров'ю Ісуса Христа. Богу довелося викупити те, що й так належить Йому за правом творіння.

ЗАКЛИК

Дорогий друже! Біблія говорить, що ми з тобою «викуплені за ціну» (1 Кор. 6:20). Бог зробив це, тому що Він дуже любить і цінує тебе. Тому я закликаю тебе славити Бога, любити Його і служити Йому.

Запрошую всіх узяти участь у служінні дарів Суботньої школи. Ці пожертвування будуть спрямовані на підтримку проповіді Євангелія в нашій місцевості, а частина — на проповідь по всьому світу.

Нехай Бог благословить вас!

ЦІКАВІ ФАКТИ

- Через потрясіння, викликані здобуттям незалежності та подальшими воєнними конфліктами, багато іноземних місіонерів були змушені покинути країну, і конголезцям довелося взяти на себе відповідальність за цю роботу, часто без будь-якої підготовки.
- Зрештою Адвентистська церква в Конго змогла відкрити п'ять закладів вищої освіти для навчання адвентистських пасторів: Луканга, Філіп Лемон у Лубумбаші, Адвентистський університет Конго в Кіншасі, Адвентистський університет Гоми та Адвентистський університет Кананги.

18 квітня

У ПОШУКАХ ЧИСТОЇ ІСТИНИ

ДЕМОКРАТИЧНА РЕСПУБЛІКА КОНГО

Сафі

Місія Церкви адвентистів сьомого дня — готувати учнів Ісуса Христа і проповідувати вічне Євангеліє.

Вісті надії з різних регіонів світу — це свідчення про те, як Бог здійснює спасенну місію, як сила Євангелія змінює життя людей і як наші пожертвування дедалі більше допомагають благовістю.

Цього кварталу Церква по всьому світу молиться про євангельське служіння в Центральній Африці. Частина наших пожертвувань буде спрямована на спеціальний проєкт відкриття нового медіацентру в Республіці Конго.

Сьогодні ми почуємо історію про те, як Бог привів до пізнання істини молоду жінку на ім'я Сафі. Це сталося завдяки медіаслужінню.

Ім'я Сафі в місцевому діалекті означає «чиста». І це ім'я їй цілком підходить. Сафі любила роздумувати про Бога, її думки, слова та вчинки були чистими. Особливо вона любила співати чисті пісні.

Сафі відвідувала церкву в одній із християнських конфесій. Особливо вона любила співати на славу Господа. Але в церкві, яку вона відвідувала, співали якісь дивні пісні. Там говорили різними незрозумілими мовами і було багато шуму. Сафі відчувала, що так не має бути.

Щоразу, коли вона поверталася додому після богослужіння, то благала Бога знайти іншу церкву, де все буде чистим і впорядкованим.

Певний час вона відвідувала різні церкви, але, не знайшовши того, що шукало її серце, вона вирішила просто залишатися вдома і молитися Богу наодинці.

Але, звичайно ж, у Бога була відповідь для Сафі. У Нього завжди є відповідь для кожної душі, що шукає. І вона прийшла у дивовижний спосіб.

Одного разу, перебуваючи вдома і розмірковуючи про Господа, Сафі натрапила в мережі Інтернет на проповідь одного адвентистського пастора. Він говорив про Церкву останку. Пастор сказав, що Церква адвентистів — це Церква останку, тому що це єдина деномінація, яка повністю дотримується Слова Божого.

Серце Сафі спалахнуло. Святий Дух спонукав її дізнатися більше про адвентистів, і незабаром вона відвідала найближчу громаду.

На богослужінні їй сподобалося, як люди молилися і проповідували. Не було криків і хаосу. Усе було впорядкованим і спокійним. Внутрішній голос пролунав: «Це місце, де я хочу бути».

Тієї суботи, коли Сафі відвідала Адвентистську церкву, там починалася 35-денна євангельська програма. Сафі відвідала кожну зустріч, і наприкінці програми вона разом з іншими охрестилася.

Сьогодні Сафі є активним членом Церкви. Вона славить Бога своїм співом, а її діти з радістю відвідують класи Суботньої школи.

Сафі щаслива, що Бог використав медіа для того, щоб привести її до Своїї чистої істини. Частина наших пожертвувань цього кварталу буде спрямована на відкриття нового медіацентру, щоб багато таких людей, як Сафі, могли пізнати чисту біблійну істину.

ЗАКЛИК

Дорогий друже! Навколо нас із тобою також живе багато людей, які шукають чисту істину, як це робила Сафі. Розповідай людям про Ісуса. Запрошуй їх пізнавати Біблію і вивчати біблійні уроки. Серед них знайдуться ті, хто, як Сафі, радісно відкриють свої серця для Господа і для чистої істини.

Зараз кожен із нас може взяти участь у служінні добровільних дарів Суботньої школи. Ці пожертвування будуть спрямовані на підтримку проповіді Євангелія в нашій місцевості та по всьому світу.

Нехай Бог благословить вас!

ЦІКАВІ ФАКТИ

- Давні люди, що жили на території сучасної Демократичної Республіки Конго, відомі як центрально-африканські збирачі. Народ банту прибув у ці краї майже 3000 років тому.
- Республіка Конго є другою за величиною країною на Африканському континенті й налічує понад двісті етнічних груп, основними з яких є луба, конго і монго.

25 квітня

СТРАШНІ ЗВІРІ

ДЕМОКРАТИЧНА РЕСПУБЛІКА КОНГО

Дьедонне

Місія Церкви адвентистів сьомого дня — готувати учнів Ісуса Христа й проповідувати вічне Євангеліє.

Вісті надії з різних регіонів світу — це свідчення про те, як Бог здійснює цю спасенну місію, як сила Євангелія змінює життя людей і як наші пожертвування допома-

гають благовістю в усьому світі.

Сьогодні ми почуємо дивовижну історію про те, як Бог відкрив біблійну істину чоловікові, який багато років читав Біблію і навіть проповідував, але багато чого не розумів.

Його ім'я Дьедонне. Він проживає в Республіці Конго і любить служити Богу. Дьедонне належав до іншої,

неадвентистської церкви. Він любив проповідувати для молоді і запрошував їх до своєї церкви.

Але одного разу Бог привів до будинку Дьедонне людей, які запросили його і дружину на євангельську програму, котру проводили адвентисти.

Коли Дьедонне і його дружина прийшли на першу зустріч, їх вразили банери, на яких були зображені якісь страшні звірі. Дружина Дьедонне сказала, що їй страшно, і пішла додому. Їй здавалося, що такі жахливі тварини і Євангеліє несумісні. Дьедонне залишився послухати.

Під час виступу євангеліста Дьедонне зрозумів, що звірі, зображені на банерах, узяті з пророцтв Даниїла та Об'явлення. Чоловік багато років читав Біблію і проповідував, але ніколи не розумів цих пророцтв.

Зацікавившись, Дьедонне прийшов на наступну зустріч і на наступну... Він дізнався багато того, про що ніколи раніше не чув.

Але все його розуміння Біблії змінилося, коли він почув проповідь про суботу. Дьедонне завжди думав, що перший день тижня — це понеділок. Тому він вважав, що дотримується четвертої заповіді.

Тепер Бог відкрив йому, що перший день тижня — це неділя, а не понеділок. З того дня він вирішив дотримуватися біблійної суботи як дня відпочинку.

Коли проповідник закликав до хрещення, Дьедонне радісно відгукнувся. Хоч він уже був хрещений в іншій церкві, але цієї миті він подумав: «Це мій шанс хреститися в істині» — і відразу вийшов уперед.

Святий Дух спонукав і його дружину, і вона також прийняла біблійну істину й охрестилася.

Сьогодні Дьедонне горить любов'ю до Бога. Він прагне розповідати іншим про суботу і Другий прихід. Незабаром після хрещення Бог дав йому бажання до євангельського служіння.

Дьедонне поставив намет на одній із людних вулиць міста, де він запрошує людей до «Школи Біблії». Завдяки його служінню всього за кілька місяців до Церкви приєдналися двадцять осіб.

Слава Богу!

«Моя найбільша радість, — каже Дьедонне, — спілкуватися з людьми і запрошувати їх вивчати Біблію. Я роблю це щодня».

ЗАКЛИК

Дорогий брате і сестро! В особі цього чоловіка Бог отримав палкого і посвяченого євангеліста. Усе почалося з того, що одного разу його запросили на серію євангельських зустрічей.

Навколо нас також живуть багато людей, які хочуть вивчати Біблію. Як і Дьедонне, вони поки що не розуміють біблійні пророцтва.

Я закликаю тебе шукати таких людей. Запрошуй їх вивчати Святе Письмо. Запрошуй їх стати учнями Ісуса. Хай Господь благословить тебе у цьому!

Кожен із нас зараз може підтримати справу Євангелія своїми добровільними пожертвуваннями. Дари Суботньої школи, які ми приносимо в першій частині

богослужіння, будуть спрямовані на підтримку проповіді Євангелія в нашій місцевості та в усьому світі.

Нехай Бог благословить вас!

ЦІКАВІ ФАКТИ

- Демократична Республіка Конго є другою за площею країною в Африці і четвертою за чисельністю населення після Нігерії, Ефіопії та Єгипту.
- Приблизно 97 % десятирічних дітей у ДРК не мають базових навичок читання і письма.
- Республіка Конго — велика країна, на території якої розташовані тропічні ліси, болота, плоскогір'я, рівнини і гори.
- Більшість жителів цієї країни — фермери, які вирощують такі культури, як маніока, солодка картопля, таро, ямс, банани, бамія, помідори, квасоля, кава, кукурудза, арахіс і рис.

2 травня

СТАЖУВАННЯ, ЯКЕ ЗМІНИЛО ЖИТТЯ

ДЕМОКРАТИЧНА РЕСПУБЛІКА КОНГО

Джулія

Місія Церкви адвентистів сьомого дня — проповідувати Слово Боже та звідати вічне Євангеліє всім народам.

Вісті надії з різних регіонів світу — це свідчення про те, як Святе Письмо змінює життя тих, хто його прийняв, і як Бог залучає різних людей до служіння проповіді Євангелія.

Один з євангельських проєктів цього кварталу — це відкриття нового медіацентру в Демократичній Республіці Конго. Сьогодні цей центр розміщений у невеликій і тісній кімнаті. Керує медіацентром молода дівчина на ім'я Джулія.

Сьогодні ми почуємо її історію. Ми дізнаємося, як завдяки медіаслужінню Бог змінив життя і віру самої Джулії.

У той час Джулія була студенткою факультету журналістики. Вона була християнкою, але не адвентисткою.

Якось дівчина дізналася від свого друга, що Адвентистське всесвітнє радіо шукає стажера. Друг працював на телеканалі «Надія». Він сказав Джулії: «Якщо тобі цікаво, є вакансія для стажера».

Джулія закінчувала останній рік магістратури з журналістики і зраділа нагоді здобути практичний досвід.

Дівчина пройшла співбесіду й отримала дев'ятимісячне стажування в технічній команді. Її обов'язками було записувати програми і допомагати в роботі радіостанції.

Тоді вона й не уявляла, які дивовижні відкриття підготував для неї Господь.

Програми радіостанції здивували Джулію. Вона не була адвентисткою і мало знала про Адвентистську церкву.

Адвентистське всесвітнє радіо регулярно транслювало молитовну програму, яку проводив керівник Церкви, і Джулія була зворушена тим, як він молився. Особливо приємно їй було, коли він молився за неї. Ці молитви були не схожі на ті, що вона чула раніше. У її церкві люди кричали під час молитви. Але ведучий цієї молитовної програми сказав їй: «Тобі не потрібно кричати, коли молишся. Ти можеш розмовляти з Богом, як з другом».

Джулія була вражена також проповідями і музикою радіостанції.

Потім їй запропонували стати співведучою ранкової програми під назвою «Призначення жінки». Разом із ке-

рівником Відділу жіночого служіння вона брала інтерв'ю в жінок про те, як бути вірними біблійним принципам у всіх аспектах життя, зокрема в шлюбі.

Після закінчення стажування Джулія не тільки отримала чудовий досвід: Бог відкрив їй біблійну істину, і вона охрестилася в Адвентистській церкві.

Джулія була така щаслива! Радіопрограми змінили її життя, і вона зрозуміла, що радіо — це ефективний інструмент для поширення Євангелія. Вона подумала: «Я хотіла б залишитися і допомагати проповідувати Євангеліє».

Проте в Бога був ще дивовижніший план. Через кілька місяців Джулія закінчила університет і, на свій подив, отримала пропозицію обійняти посаду директора радіостанції. Дівчина раділа і молилася про Божественну мудрість. «Господи, — просила вона. — Допоможи мені використовувати таланти, даровані Тобою, щоб створювати хороші програми, які приведуть людей до Тебе».

Сьогодні, крім проповідей і музики, радіостанція транслює програми про освіту, сімейне життя і довкілля, що є особливо гострою проблемою в Демократичній Республіці Конго.

Джулія щаслива, що завдяки медіаслужінню Бог подарував їй нове життя і нове служіння.

ЗАКЛИК

Дорогий друже! Служіння змінює життя людини. У Бога також є служіння і для тебе. Ти можеш здобути нові дивовижні досвіди і зробити відкриття, як це сталося в житті Джулії. Служи Богу. Проповідай Євангеліє. Пропонуй людям вивчення Біблії.

Зараз кожен із нас може підтримати справу Євангелія своїми добровільними пожертвами. Дари Суботньої школи, які ми приносимо в першій частині богослужіння, будуть спрямовані на підтримку проповіді Євангелія в нашій місцевості та в усьому світі.

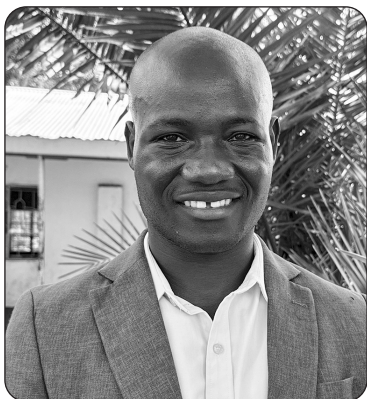
Нехай Бог благословить вас!

9 травня

ПОЧУТИ СЕРЦЕМ

КЕНІЯ

Обієро

Місія Церкви адвентистів сьомого дня — готувати учнів Ісуса Христа й проповідувати вічне Євангеліє всім народам.

Вісті надії з різних регіонів світу — це свідчення про те, як відбувається ця спасенна місія, як сила Євангелія змінює життя людей і як наші пожертвування сприяють благовістю в усьому світі.

Сьогодні ми почуємо історію про те, як наші жертви, принесені 3 роки тому, у 2023-му році, допомагають поширювати Добру звістку в Центральній Африці для людей з інвалідністю.

Обієро працює директором першої в Кенії адвентистської школи для глухих дітей. Три роки тому частина пожертв Суботньої школи з усього світу була спрямована на цю школу.

Знайти дітей для навчання в школі для глухих нелегко.

Річ у тім, що в кенійських громадах глухота помилково сприймається як підтвердження гріха в родині. Люди вважають, що мати або дідусь дитини зробили щось погане, тому Бог покарав дитину глухотою. Глухота розглядається як покарання, і деякі батьки ховають хворих дітей удома, щоб уникнути нарікань.

Мета Обієро — розповісти батькам, що глухота — це не покарання. Він вважає своє власне життя підтвердженням цього. Ще в дитинстві він дізнався, що втрата слуху може бути наслідком прийому ліків.

Обієро народився з нормальним слухом. Але коли йому було 13 років, він захворів на малярію. У лікарні йому екстрено вкололи ліки. Відразу після уколу він відчув гострий біль у вухах: почалася кровотеча. Через рік, коли йому виповнилося 14 років, Обієро повністю втратив слух.

Спочатку хлопчик впав у відчай. Він народився з нормальним слухом, а тепер не чув нічого. Здавалося, що Бог його покарав. У своєму відчаї Обієро знайшов надію в Біблії. Він прочитав: «Адже лише Я знаю наміри, які Я маю щодо вас, — говорить Господь, — наміри про ваш спокій, а не про лихо, аби забезпечити вас добробутом у майбутньому й надією» (Єрем. 29:11).

Сьогодні він служить глухим дітям і переконаний, що втрата слуху була частиною Божого плану, аби благословити його та інших.

У школі, де Обієро є директором, навчаються 73 дитини віком від 4 до 18 років. Діти здобувають освіту і навчаються основних життєвих навичок. Вони також вчаться читати Біблію і будують особисті стосунки з Богом. Вони дізнаються, що навіть у Біблії є історії про глухих людей і — найважливіше — Ісус не відкидав їх, а зцілював.

З часу відкриття школи у 2012 році 26 учнів охрестилися.

Обієро славить Бога за можливість керувати школою для глухих дітей.

ЗАКЛИК

Мій дорогий друже! У Бога є план для кожного з нас. Нам важливо довіряти Богу і служити Йому. Якщо ти можеш чути, бачити, говорити і ходити, то служи цими дарами Господу. Але навіть якщо якісь твої фізичні можливості обмежені, все одно намагайся проповідувати Євангеліє в міру своїх можливостей так, як це робив посвячений чоловік з Кенії на ім'я Обієро.

Зараз кожен може взяти участь у зборі добровільних дарів Суботньої школи. Основна частина цих пожертвувань буде спрямована на підтримку проповіді Євангелія в нашій місцевості, а частина — на проповідь по всьому світу, зокрема для євангельських проєктів у регіоні, де живе Обієро.

ЦІКАВІ ФАКТИ

- Перші адвентистські місіонери прибули до Британської Східної Африки (нині Кенія) у 1906 році. Пітер Ньямбо, Артур Карскаллен і його дружина Хелен Томпсон заснували місію Гендія на східному узбережжі озера Вікторія і почали роботу серед людей племені луо.
- Суворі закони забороняли європейцям і африканцям спілкуватися одне з одним, але 1933 року в Кайгаті, на території резервації Нанді, були відкриті адвентистська школа та церква, куди іноді інші адвентисти з Європи приходили на богослужіння.

16 травня

ЖИТТЯ ДЛЯ БОГА

КЕНІЯ

Мері*

Місія Церкви адвентистів сьомого дня — готувати учнів Ісуса Христа. Господь закликав нас проповідувати вічне Євангеліє всім племенам і народам. Кожна людина в кожному народі повинна почути Триангельську вістку й бути запрошеною стати учнем Христа.

Вісті надії з різних регіонів світу допомагають нам побачити, як Бог здійснює Свою спасенну місію і як наші пожертвування допомагають благовістю.

* Мері — вигадане ім'я, щоб захистити приватне життя дівчини та її сім'ї.

Три роки тому частина пожертв Суботньої школи була спрямована на адвентистську школу в Кенії для дітей з інвалідністю. Це школа-інтернат для глухих. Сьогодні ми почуємо історію однієї дівчинки на ім'я Мері, життя якої Бог змінив завдяки цьому закладу освіти.

Мері з Кенії народилася глухою. Її батьки померли, коли вона була ще зовсім маленькою, і її виховав дядько.

Дядько мріяв, щоб Мері здобула хорошу освіту. Однак вона не могла вчитися у звичайній школі, оскільки була глухою.

Крім того, дядько був бідним селянином, його заробітку ледь вистачало, аби прогодувати сім'ю.

Проте в Бога був особливий план для Мері. Одного разу, коли Мері виповнилося сім, дядько дізнався про адвентистську школу для глухих. Школа була дуже далеко. Але Бог дав дядькові рішучість. Він продав увесь врожай кукурудзи, щоб купити квиток і поїхати разом із Мері в цю школу.

На диво, їх прийняли до школи і не вимагали велику плату за навчання. Дівчинка почала вчитися і швидко занурилася в нове життя. Вона раділа, що у неї з'явилися друзі, теж глухі. Дівчинці подобалося, що в неї щодня було достатньо їжі. Їй особливо подобалося дізнаватися про Бога. Щоранку перед початком занять учитель читав текст із Біблії. Мері це дуже любила.

Коли дівчинка навчилася читати, вона попросила, щоб їй дали можливість щодня читати текст із Біблії перед класом.

Минув рік. Два роки. Три роки. Мері полюбила Ісуса. Вона побачила, що біблійний Бог є істинним Бо-

гом. Незабаром Дух Святий спонукав її віддати своє серце Ісусу і охреститися.

«Я буду жити для Бога», — сказала вона директору школи.

Зараз Мері тринадцять років. Вона вчиться в школі вже шість років і живе для Бога. Зараз вона не просто читає щоденний вірш, але проповідує в суботу у шкільній церкві або в інших громадах. Дівчина любить проповідувати про Ісуса, Який одного разу повернеться і дасть слух усім, хто любить Його.

ЗАКЛИК

Дорогі брати і сестри! Ця дівчинка не може чути людей, але вона почула голос Бога. Тому вона полюбила Господа і проповідує про Нього. Я закликаю вас теж проповідувати іншим про Ісуса. Запрошуйте людей вивчати Біблію. Навчайте молодь чути голос Бога. Працюйте на славу Христа.

Нехай Господь благословить вас!

Зараз кожен із нас може підтримати проповідь Євангелія своїми добровільними пожертвуваннями. Дари Суботньої школи будуть спрямовані на проповідь Триангельської вістки в нашій місцевості та по всьому світу.

23 травня

ЗАЛ БЛАГОСЛОВЕНЬ

КЕНІЯ

Ілія

Ісус залишив Своїй Церкві велике доручення — проповідувати Євангеліє всім племенам і народам.

Цього кварталу Церква адвентистів сьомого дня молиться про євангельське служіння в Центральній Африці. І частина пожертв Суботньої школи буде спрямована на спеціальні євангельські проєкти на цій

території. Наші пожертвування, що збирають у всьому світі, стають великим благословенням. Це символ єдності Церкви та чудова можливість розвитку євангельського служіння в певній місцевості.

Сьогодні ми почуємо свідчення про те, як здійснювався один із проєктів, на які члени Церкви по всьому світу жертвували кошти три роки тому.

У 2025 році одним із проєктів тринадцятої суботи було будівництво нового залу в школі-інтернаті для глухих у Кенії.

Для будівництва запросили виконроба на ім'я Ілія. Його завданням було найняти будівельників, купувати матеріали і здійснити будівництво.

Ілія каже, що вже під час будівництва він щодня бачив руку Божу. За час будівництва не було жодного нещасного випадку. Ніхто не приходив на роботу п'яним, і не було крадіжок будматеріалів.

На жаль, у тій місцевості подібні недобрі випадки трапляються практично на кожному будівництві. Але коли будували зал для школи, не було жодного такого випадку.

Бригадир каже, що це було схоже на те, ніби Божа рука покривала будівельний майданчик від початку до кінця.

Щоранку бригадир Ілія молився разом із 30-40 будівельниками, які приходили на будівельний майданчик працювати. Більшість із них не були адвентистами.

«Дорогий Боже, — молився він, — допоможи нам, коли ми йдемо на роботу цього ранку. Дай нам сили і здоров'я. Захисти нас під час роботи».

Він сказав, що Бог відповідав на ці молитви щодня.

Будівельники, схоже, отримували задоволення від своєї роботи. Оплата була гідною і своєчасною. Крім

того, усім працівникам подобалося, що в них вихідний у суботу.

Лія чув, як працівники підбадьорювали один одного залишатися тверезими. Якщо хтось із них висловлював бажання випити після роботи, інші говорили: «Не роби цього. Ти не зможеш тут працювати, якщо будеш п'яний».

Лія каже, що сам процес будівництва дуже добре впливав на навколишнє суспільство. Багато працівників говорили, що їм доводиться сильно боротися зі звичкою випивати на роботі. Він сподівається, що Бог допоможе багатьом із них назавжди кинути алкоголь.

Сьогодні зал нової їдальні побудований, і майже 70 глухих дітей тепер їдять у цій їдальні. Щодня вони не просто вивчають шкільні науки, але й вчаться любити й розуміти Бога.

ЗАКЛИК

Дорогі сестри і брати! Дякуємо вам за те, що ви підтримуєте євангельські проекти всесвітньої Церкви. Дякуємо, що ви підтримуєте адвентистську освіту. Дякуємо за ваші молитви і ваше посвячення.

Зараз кожен із нас може підтримати проповідь Євангелія своїми добровільними приношеннями. Частина пожертв Суботньої школи буде спрямована на підтримку проповіді Євангелія в нашій місцевості, а частина — на проповідь у всесвітньому полі.

Нехай Бог благословить вас!

ЦІКАВІ ФАКТИ

- Першою африканською жінкою, яка отримала Нобелівську премію миру, була Вангарі Мута Маатаї, кенійська активістка в екологічній, соціальній та політичній сфері. Вона отримала її в 2004 році за внесок у сталий розвиток, демократію та мир. Вона також заснувала рух «Зелений пояс», учасники якого посадили понад 51 млн дерев по всій Кенії.
- Майже 75 % усіх володарів золотих медалей з бігу на довгі дистанції — родом із Кенії. Чинний рекордсмен світу в чоловічому марафоні Келвін Кіптум, а також чоловіки, які показали наступні п'ять найшвидших результатів, — усі є кенійцями.

30 травня

БОЖИЙ ПОДАРУНОК

БУРУНДІ

Джин

Місія Церкви адвентистів сьомого дня — готувати учнів Ісуса Христа, які своїм життям свідчать про Його любов і проповідують усім народам вічне Євангеліє.

Євангельські вісті, які звучать щосуботи, — це свідчення з різних регіонів світу про те, як відбувається ця спасенна місія, як Господь змінює життя людей і як наші з вами пожертвування допомагають євангельському служінню в різних регіонах світу.

Цього кварталу Церква по всьому світу молиться про євангельське служіння в Центральній Африці. Один із євангельських проєктів, на який буде спрямована

частина наших жертв, — це модернізація амбулаторії в державі Бурунді.

Сьогодні ми почуємо історію про те, як Бог змінив життя дівчини на ім'я Джин завдяки адвентистській амбулаторії.

Джин сильно захворіла. Їй було всього 26, і вона була вагітна. Але якась хвороба пронизала її тіло. Коли вона виходила на вулицю, їй здавалося, що вітер пронизує її тіло наскрізь. Усе боліло.

У міській поліклініці їй зробили обстеження, але лікарі не змогли встановити діагноз. В інших клініках був той самий результат. Джин витратила багато грошей на лікування, але безрезультатно, і надія на одужання втрачалася. Але Бог приготував для неї зцілення.

Джин дізналася від когось про адвентистську амбулаторію на північному заході країни і звернулася туди. На її здивування, там дуже швидко поставили діагноз і призначили лікування.

Через кілька тижнів біль зник, і Джин стала абсолютно здоровою.

Незабаром вона народила дівчинку і назвала її Шанель.

Минув час, і Джин знову захворіла. Спочатку вона подумала, що адвентистська амбулаторія не змогла їївилікувати і що її колишня хвороба повернулася до неї. Однак знову в інших клініках їй не змогли допомогти.

У відчаї Джин повернулася в адвентистську амбулаторію. Лікар діагностував у неї іншу хворобу, туберкульоз, і призначив лікування. Джин знову одужала.

Коли у віці двох років захворіла її дочка, Джин знала, куди йти за допомогою. В адвентистській клініці не просто лікували її дочку, але працівники клініки молилися за неї і відвідували Джин вдома. Жінка відчувала турботу і любов.

Серце Джин було зворушене любов'ю персоналу клініки до Бога та її маленької сім'ї. Святий Дух торкнувся її серця, і Джин вирішила охреститися. Джин була наведена до Христа тим методом, який Він Сам використовував, аби привести людей до Себе. Еллен Уайт каже: «Лише метод Христа принесе справжній успіх у проголошенні людям Євангелія. Спаситель змішався з людьми як Той, Хто бажав їм добра. Він виявляв до них співчуття, служив їхнім нуждам і завойовував їхнє довір'я. А тоді говорив їм: "Ідіть за Мною"» (Служіння зцілення. С. 143).

Упродовж багатьох місяців працівники клініки практикували метод Христа: відвідували Джин і її дочку, молилися з ними, дбали про їхні потреби і завойовували їхню довіру. Потім Джин вирішила піти за Ісусом.

Сьогодні Джин є вірною адвентисткою. Її десятирічна дочка Шанель із задоволенням ходить разом зі своєю мамою щотижня на уроки Суботньої школи. Для них адвентистська амбулаторія стала дорогоцінним подарунком від Господа.

ЗАКЛИК

Дорогі брати і сестри! Метод Христа може використовувати кожен. Виявляйте турботу і увагу до людей,

які вас оточують. Допмагайте їм. Любіть їх і ставайте їхніми друзями. І, звичайно, закликайте їх слідувати за Ісусом.

Нехай Бог вас благословить!

Зараз кожен може взяти участь у зборі добровільних пожертвувань. Ці дари будуть спрямовані на підтримку проповіді Євангелія в нашій місцевості та по всьому світу.

ЦІКАВІ ФАКТИ

- Коли адвентисти вперше прибули до Бурунді, у країні вже домінувала Католицька церква. І уряд, і місіонери інших конфесій заборонили адвентистам ділитися своєю вісткою.
- Першим адвентистським місіонером у Бурунді був Девід Е. Делхов, який оселився в Буганді, провінція Чибітоке, у 1925 році. У цьому регіоні було безліч комарів, які переносили хвороби, що загрожували життю людей.
- Девід Делхов вивчив курс тропічної медицини, а потім пройшов місячне стажування в державній лікарні, щоб отримати кваліфікацію «Санітарного лікаря», яка дала змогу йому отримувати безкоштовні ліки для місцевого населення.

6 червня

ДИВО-КЛІНІКА

ТАНЗАНІЯ

Місія Церкви адвентистів сьомого дня — готувати учнів Ісуса Христа й проповідувати вічне Євангеліє.

Вісті надії з різних регіонів світу — це свідчення про те, як відбувається ця спасенна місія, як сила Євангелія змінює життя людей. Щокварталу ми молимося про євангельське служіння в яко-

мусь регіоні світу, і частина наших пожертв спрямовується на проекти в цих країнах. Цього кварталу Церква по всьому світу молиться про проповідь Євангелія в Центральній Африці.

Один зі спеціальних євангельських проектів, на який буде спрямована частина наших приношень, — це мо-

дернізація адвентистської клініки на островах Занзібар у Танзанії.

Сьогодні ми почуємо дивовижну історію відкриття цієї клініки.

Це було майже 40 років тому. Високопосадовець із Занзібару Сейф Шаріф Хамад приїхав до столиці Танзанії і захворів. Як глава уряду, він був впливовим посадовцем на острові, нижчим за рангом тільки від президента Занзібару.

Того дня хтось порекомендував йому звернутися до адвентистської клініки, яка не була найближчим медичним закладом до його місця роботи. Поруч були інші лікувальні установи, але міністр пішов до адвентистської клініки. Він був задоволений отриманою допомогою і запитав працівників клініки:

— Хто ви?

— Ми — адвентисти сьомого дня, — відповіли вони.

Тоді він попросив зустрітися з керівництвом клініки і сказав:

— Чи можемо ми відкрити щось подібне на острові Занзібар?

Керівники Церкви були щасливі від такого повороту подій.

Занзібар був особливо складною територією для проповіді Євангелія з часу прибуття туди перших літературних євангелістів. А тепер Бог відкривав нові можливості для благовістя через служіння здоров'я.

Незабаром керівники Церкви прибули на острів Занзібар. Вони зустрілися з главою уряду, який знову підтвердив, що хотів би, щоб на острові з'явилася адвен-

тистська клініка, причому якомога швидше. Він також доручив органам охорони здоров'я острова схвалити пропозицію щодо проекту.

Місцеві урядовці не дуже були налаштовані на проєкт клініки і не поспішали давати дозвіл. Але врешті-решт, після чергового втручання глави уряду, дозвіл на відкриття клініки було отримано.

Церква придбала також будівлю для клініки. Це був колишній готель. Неподалік купили ще будівлю для аптеки.

Річ у тім, що за законом усі медичні послуги на Занзібарі мають бути безоплатними. Тому вторгованих грошей від продажу ліків в аптеці виявилось достатньо, щоб виплатити зарплату працівникам і забезпечити роботу клініки.

Адвентистська клініка на Занзібарі була відкрита 31 січня 1988 року.

Глава уряду Занзібару був задоволений. Коли члени його сім'ї хворіли, він завжди відправляв їх на лікування в адвентистську амбулаторію. Серед інших відомих пацієнтів клініки були дружина президента Занзібару та інші високопосадовці. Однак більшість пацієнтів — це прості люди, які живуть на острові.

Доктор Джозая, перший директор клініки, який зараз уже на пенсії, каже, що цей медичний заклад став Божим дивом.

Таким неймовірним способом Бог відчинив двері, щоб звістка про здоров'я проникла на острів Занзібар. А разом із нею і біблійна істина про Ісуса і Його скорий Прихід.

ЗАКЛИК

Дорогі брати і сестри! Ісус, даючи нам доручення проповідувати Євангеліє, сказав: «І ось Я з вами по всі дні». Він і сьогодні з нами. Він поруч із тобою, коли ти йдеш, щоб благовістити іншим і запрошуєш їх вивчати Біблію. Нехай ця історія зміцнить нашу віру і готовність нести світу Добру звістку.

Зараз кожен може підтримати проповідь Євангелія своїми добровільними приношеннями. Основна частина пожертвувань Суботньої школи буде спрямована на проповідь Євангелія в нашій місцевості, а частина — на підтримку благовістя в усьому світі.

Нехай Бог благословить вас!

ЦІКАВІ ФАКТИ

- У 1903 році на території, яка згодом стала Танзанією, прибули перші місіонери — німці А. К. Еннс і Йоганнес Елерс. Еннс працював на городі, а Елерс працював маляром у будівлях Адвентистської церкви в Німеччині.

13 червня

КОРИЧНЕВІ ДВЕРІ

ТАНЗАНІЯ

Джозая Таялі

Місія Церкви адвентистів сьомого дня — проповідувати Євангеліє всім народам і готувати учнів Ісуса Христа.

Наша Церква — це все-світня сім'я, що об'єднує представників усіх рас і народностей. Тому щосуботи ми чуємо вісті з різних регіонів світу про те, як розвивається та розширюється Божя справа. Господь здійснює

працю проповіді Євангелія в цьому світі через посвячених працівників, які відгукуються на заклик Христа: «Ідіть і навчіть усі народи».

Сьогодні ми почуємо історію про те, як завдяки таким трудівникам з'явилися перші адвентисти на ос-

трові Занзібар. Острів є частиною Танзанії і розташований недалеко від східного узбережжя Африки. Ця історія сталася в 1987 році.

То був суботній ранок, звичайний день на африканському острові Занзібар.

Джозая, перший лікар єдиної амбулаторії адвентистів сьомого дня на острові, збирався на домашню церкву, коли почув стукіт у двері клініки.

Він дуже здивувався. Відтоді, як він переїхав до клініки багато місяців тому, ніхто жодного разу не стукав у двері.

Джозая підійшов до дверей і відчинив їх. Вхідні двері в клініку були великими і коричневого кольору. Зовні він побачив сімох незнайомців: трьох чоловіків, жінку, підлітка і двох дітей.

— Що ви хотіли? — запитав лікар.

Один із чоловіків попросив впустити їх, пояснивши, що прийшли для дуже серйозної розмови.

Лікар запросив людей увійти всередину. Чоловік, якого звали Мойсей, представив усіх: свою дружину, дітей і друга на ім'я Єзекііль.

Потім він розповів незвичайну історію.

Він сказав, що йому приснився сон, де йому сказали піти в такий-то район.

«Там ти побачиш великі коричневі двері, — сказав голос. — Постукай у двері. Люди, які їх відчинять, — християни з материка. Вони привезли Ісуса на цей острів. Вони скажуть тобі, що робити».

Мойсею сон здався неймовірним, але, прокинувшись, він вирішив не звертати на нього уваги. Потім йому знову приснився цей самий сон. І він знову проігнорував його.

Коли цей сон приснився йому втретє, вранці він зібрав свою сім'ю і привів їх у клініку. Це було рано-вранці в суботу.

— У цьому районі є тільки одні великі коричневі двері, — сказав Мойсей. — Я впізнав їх зі сну.

Джозая усміхнувся. Господь Сам дивовижним чином привів людей, щоб вони почули Добру звістку.

Лікар сказав незнайомцям, що сьогодні день поклоніння і вони можуть приєднатися до їхньої домашньої церкви.

Мойсей погодився.

Вони всі разом провели суботне богослужіння. Потім пообідали й повернулися назад у клініку.

Відтоді Мойсей зі своєю сім'єю почали приходити щосуботи на богослужіння. Джозая приходив до них додому, і вони разом вивчали Біблію. Виявилось, що Мойсей був християнином. Сім років тому він зі своєю сім'єю переїхав на Занзібар із материка. Нещодавно Мойсей зустрів на острові літературного евангеліста-адвентиста. Разом зі своїм другом Єзекіїлем вони розмовляли з евангелістом про Біблію.

Саме тоді йому приснився сон про великі коричневі двері.

Настав день, коли Джозая зв'язався з пастором на материку і повідомив йому, що дві людини готові до

хрещення. Пастор прославив Бога. Ніхто не приймав хрещення на Занзібарі протягом багатьох років. Тому це була дуже гарна новина.

Незабаром пастор охрестив Мойсея та Єзекіїля у водах Індійського океану. Вони стали першими охрещеними адвентистами з острова Занзібар. Джозая радів цьому неймовірному надбанню.

Він не зробив нічого, окрім як відчинив великі коричневі двері.

Бог зробив усе інше.

ЗАКЛИК

Дорогий друже! Коли ми працюємо, проповідуючи Євангеліє, Бог іде попереду нас, як Він і обіцяв. Можливо, як і на цьому острові, вже довгий час ніхто не відгукнувся на твої запрошення вивчати Біблію. Проте вір, що Бог обов'язково одного разу приведе людей і твое служіння не буде марним. Проповідуй Христа. Запрошуй людей вивчати Біблію. І вір, що Бог іде попереду.

Зараз кожен може підтримати проповідь Євангелія своїми добровільними приношеннями. Основна частина пожертвувань Суботньої школи буде спрямована на проповідь Євангелія в нашій місцевості, а частина — на підтримку благовістя в усьому світі.

Нехай Бог благословить вас!

ЦІКАВІ ФАКТИ

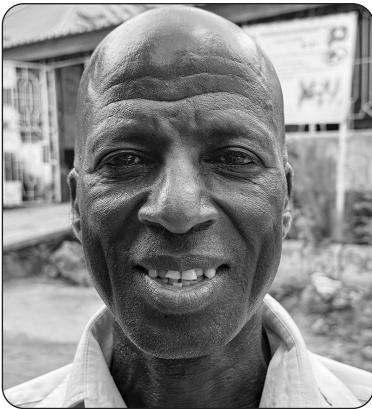
- Жираф — національна тварина Танзанії, квітка гвоздикового дерева — національна квітка, а національним символом є факел Ухуру, гасовий факел, що символізує свободу і світло.
- Танзанія є найбільшим у світі виробником гвоздики.
- Танзаніт — це дорогоцінний камінь глибокого синього кольору. Його виявили 1967 року в Танзанії і видобувають виключно там.

20 червня

ВОЛОДАР СУБОТИ

ТАНЗАНІЯ

Єзекііль

Місія Церкви адвентистів сьомого дня — готувати учнів Ісуса Христа й проповідувати вічне Євангеліє по всьому світу.

Господь сказав, що Його слово буде сповіщене кожному народові, поколінню, племені й народності. Тому ми з радістю завжди чуємо вісті, як Слово Боже досягає різних народів.

Сьогодні ми почуємо історію про те, як Бог змінив життя чоловіка на ім'я Єзекііль. Він став одним із перших адвентистів на острові Занзібар. Послухайте його історію.

Єзекііль був християнином. Але він нічого не знав про біблійну суботу і Триангельську вістку. Одного разу

він зустрів людину, яка подарувала йому книгу «Який день є справжньою суботою — п'ятниця, субота чи неділя?» Із книги Єзекіїль дізнався, що справжній день поклоніння — це субота.

Аргументи книги були дуже серйозними, і Єзекіїль постійно думав про це. Нарешті він поділився думками зі своїм другом Мойсеєм, християнином, який також переїхав на Занзібар із материка. Вони погодилися дослідити це питання глибше.

Незабаром вони знайшли чоловіка на ім'я Йохана, який подарував їм книгу про суботу, і попросили його розповісти більше. Йохана спробував відповісти на їхні запитання про суботу. Коли чоловіки почали сперечатися, він просто запропонував їм біблійні уроки «Так говорить Біблія» і додав: «Якщо ви відповісте на всі запитання в уроках, я дам вам подарунок».

Єзекіїль та Мойсей погодилися. Вони взяли перші п'ять уроків і виконали їх. Потім Йохана перевіряв уроки й дав їм ще п'ять. Так тривало, доки вони не завершили весь курс уроків.

Коли чоловіки закінчили вивчати весь курс, Йохана привітав їх, вручив сертифікати і подарував кожному по три пари штанів та сорочок.

Слід зазначити, що люди на острові жили дуже скромно і багатом не вистачало навіть одягу.

Єзекіїль залишив один комплект собі, а два інших роздав родичам. Здивовані родичі і друзі дуже зраділи, і деякі з них теж записалися на вивчення уроків на основі Біблії.

Та головне, що після завершення курсу уроків Єзекіїль почав дотримуватися суботи. Згодом разом зі своїм другом вони пройшли ще один курс уроків, а тоді третій.

Під час вивчення біблійних уроків Мойсей, друг Єзекіїля, тричі бачив один і той самий сон про великі коричневі двері. Після третього сну вони з Єзекіїлем постукали у великі коричневі двері адвентистської амбулаторії. Лікар із клініки привів їх на домашню церкву, яку вони почали відвідувати щосуботи.

Приблизно через рік після початку вивчення біблійних уроків Єзекіїля та Мойсея охрестили в Індійському океані. Вони стали першими адвентистами, які прийняли хрещення на Занзібарі.

Потрібно було шість років євангельської праці, перш ніж на острові з'явилася перша громада. Сьогодні там шість громад.

Єзекіїль дякує Богові за літературного євангеліста, який приніс їм книгу про біблійну суботу, за біблійні уроки й особливо за особливе втручання Бога, Який через сні направив їх прямо в адвентистську клініку.

ЗАКЛИК

Дорогі брати і сестри! Коли ви поширюєте адвентистські книги, коли ви пропонуєте людям вивчати біблійні уроки, серед них знайдуться ті, які шукають істину, як це робили Мойсей та Єзекіїль. Працуйте для Господа. Пропонуйте людям біблійну вістку через літературу, медіа та біблійні уроки.

Нехай Бог вас благословить!

Зараз кожен може підтримати проповідь Євангелія своїми добровільними пожертвуваннями. Основна частина дарів Суботньої школи буде спрямована на проповідь Євангелія в нашій місцевості, а частина — на підтримку благовістя в усьому світі.

ЦІКАВИЙ ФАКТ

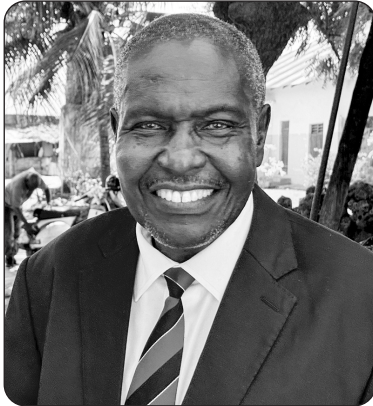
- У Танзанії тільки 73 % жінок і 83 % чоловіків уміють читати та писати.

27 червня

ТРИНАДЦЯТА СУБОТА: «ЛІКАР» ІБРАГІМ

ТАНЗАНІЯ

Ібрагім Алекс Джума

Місія Церкви адвентистів сьомого дня — проповідувати Євангеліє всім народам і готувати нових учнів Ісуса Христа.

Ми як всесвітня Церква об'єднані єдиною метою — донести Триангельську вістку до кожного народу, зокрема, до людей, які проживають у державі Танзанія (Африка).

Про цю країну та інші країни Центральної Африки Церква молиться цього кварталу. Частина наших пожертвувань буде спрямована на спеціальні євангельські проєкти в країнах Африки.

Сьогодні ми дізнаємося історію першого пастора-адвентиста на острові Занзібар. Його ім'я Ібрагім Алекс Джума.

Ібрагім не мав медичної освіти. Він вивчав теологію і вирішив стати пастором. Господь покликав його відправитися на служіння на острів Занзібар.

Ібрагім прибув на острів не як пастор, а як медичний працівник. Він знав принципи здорового способу життя, тому допомагав людям оздоровлюватися. Він проводив програми зі звільнення від куріння та інші курси здорового способу життя.

Жителі острова називали його «лікарем». Незабаром він завоював репутацію благодійника.

Якось в одному готелі Ібрагім помітив, що адміністратор курив одну сигарету за іншою, і сказав йому: «Я можу допомогти вам кинути курити». Він помолився з цим чоловіком і дав йому кілька порад щодо відмови від тютюну. Коли адміністратор успішно кинув курити, він розповів усім про Ібрагіма.

Служити на острові було дуже небезпечно. Місцеві жителі неодноразово погрожували Ібрагіму і вимагали виїхати з острова. Але Бог допомагав йому, і він мужньо переніс усі випробування.

Коли Ібрагім прибув на острів, місцева церковна громада складалася з семи осіб. Це були перші члени Церкви на острові, Єзекіїль і Мойсей, а також п'ять осіб, яких вони підготували до хрещення.

Ці сім адвентистів ділилися своєю вірою з іншими християнами. Через місяць після свого прибуття Ібрагім охрестив ще дев'ятьох людей.

Коли через шість років Ібрагім їхав із острова, там було 160 членів Церкви. Сьогодні на острові проживає понад тисячу адвентистів.

Робота адвентистської клініки допомогла завоювати довіру жителів. Служіння здоров'ю відкривало їхні серця, щоб потім ділитися з ними біблійною істиною.

Сьогодні Ібрагіму 71 рік, але він, як і раніше, проповідує і бере участь у служінні. Час від часу він повертається на Занзібар.

«Лікар» вдячний Богу за те, що Він послав його на Занзібар. Він вдячний за адвентистський медичний центр, який і сьогодні продовжує дарувати зцілення багатьом людям.

Зараз кожен може підтримати проповідь Євангелія своїми добровільними пожертвами. Основна частина пожертв Суботньої школи буде спрямована на проповідь Євангелія в нашій місцевості, а частина — на підтримку благовістя в усьому світі.

Нехай Бог благословить вас!

МАЙБУТНІ ПРОЄКТИ ТРИНАДЦЯТОЇ СУБОТИ

Пожертвування тринадцятої суботи наступного кварталу будуть спрямовані на підтримку проєктів Інтер'європейського дивізіону:

- дитячий садок, Софія, Болгарія;
- місце для молодіжного табору, церковного табору та навчального центру, Бельгія;
- гуртожиток для Італійського адвентистського університету, Вілла Аврора, Флоренція, Італія;
- дві початкові школи, Мача і Перету, Румунія.

BOOKSON

Інтернет-книгарня

ХРИСТІЯНСЬКІ КНИГИ

для
всієї
сім'ї

**ЗАМОВЛЯЙ ЛЕГКО -
ОТРИМУЙ ШВИДКО**

+38 (099) 45-595-45

shop@bookson.com.ua

www.bookson.com.ua

ВІСТІ НАДІЇ

Східний Центрально-Африканський дивізіон
2 квартал 2026 р.

Директор видавництва **В. Кулага**
Головний редактор **І. Джердж**
Переклад **Н. Івончак**
Коректор **І. Джердж**
Комп'ютерна верстка та обкладинка **М. Пилипчук**
Відповідальна за друк **Т. Грицюк**

Формат 84x60/16. Папір офсетний. Друк офсетний.
Підписано до друку 15.01.2026 р. Гарнітура OswaldC.
Наклад 290 прим.
Свідоцтво: серія ДК №787 від 28.01.2002 р.

Видавництво «Джерело життя»,
04052, м. Київ, вул. Лук'янівська, 9/10-А

e-mail: dzherelo@ukr.net
bookson.com.ua